



Markéta Andrlová, Nazareth House, Irsko

Celý měsíc květen jsem strávila na stáži v Irsku, konkrétně v městečku Sligo.

Celá tato stáž se uskutečnila díky účasti mé školy SZŠ Turnov v programu Erasmus+.

Pracoviště, kam jsem každý den docházela, se jmenovalo Nazareth House Sligo a poskytuje

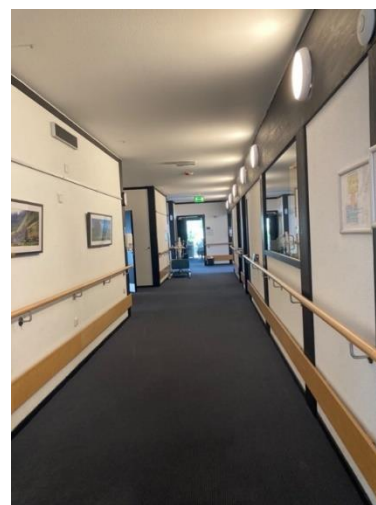


pobytovou péči pro 70 rezidentů, kteří vyžadují dlouhodobou či krátkodobou péči nejčastěji z důvodu rekonvalescence, demence nebo paliativní péče. Budova je rozdělena do dvou zařízení: Holy Family (zde jsem pracovala já) a Larmenier. Na každém patře pracovali 3 ošetřovatelé, dva z nich pracovali spolu a starali se o pacienty, kteří potřebovali více než asistenci. S třetím ošetřovatelem jsem vždy pracovala já. Pacientům jsme asistovali. Dále se na každém patře nacházela zdravotní sestra, která pacientům podávala léky, měřila FF a sledovala jejich stav. Každý z pacientů měl pak svého lékaře, který za nimi docházel zřídka.

Mojí každodenní prací byla asistence klientům při denní hygieně - omytí obličeje, těla, úprava vlasů a čištění zubů. Pomáhala jsem klientům s oblékáním a s úpravou lůžka. Asistovala při volném pohybu po pokoji. Donášela jsem a odnášela klientům oběd. Pacientům, kteří nebyli schopni se sami najíst, jsem pomohla s jídlem nebo je úplně nakrmila. Při pořádaných aktivitách pro klienty jsem je doprovázela na dané patro. Pacientům jsem často dělala společnost, povídala jsem si s nimi a účastnila se jejich společných aktivit.

Pracoviště mělo velmi příjemnou rodinnou atmosféru. Kolektiv mne mezi sebe přijal velmi rychle a naprosto skvěle tam fungovala komunikace, která je při práci v týmu klíčová.

Na pracovní stáži jsem se naučila spoustu nového. Poprvé jsem se setkala s intimitou pacienta a s jeho křehkostí při práci a komunikaci s ním. Naučila jsem se s pacientem komunikovat a navést ho k samostatnosti. Zdokonalila jsem se v mytí pacienta a celkové péči o něj. K tomu patří i ověření si mé schopnosti obléknout pacienta. Ověřila jsem si, že dokáží lidem dělat skvělou společnost a že mne to opravdu baví. Poprvé jsem měřila pacientovi fyziologické funkce, což pro mne bylo vzrušující a zábavné. Řekla bych, že díky stáži jsem se to naučila velmi dobře. Stáž mi také ukázala, jak důležitý je výběr zařízení pro člověka v pokročilém věku. Nazareth house je naprosto skvělou volbou, protože se snaží co nejvíce zachovat pacientovu samostatnost. Tento způsob smýšlení se mi opravdu moc líbí.





Za celý měsíc se cítím v angličtině jistěji, nebojím se mluvit a komunikovat. Ze začátku bylo náročnější reagovat hned. To jsem se však rychle naučila a tím, že si s námi i naše náhradní máma každý večer povídala, to bylo moc příjemné.

Bydlela jsem v pokoji s 2 spolubydlícími. Naše náhradní rodina byla naprosto skvělá. Veselá, komunikativní a bylo na ně opravdu spolehnouti. Nebyl problém zavést nás kamkoli autem a sami nás vzali na jejich oblíbenou pláž, kam často berou svého pejska Missy.

O víkendech jsme navštěvovali přírodní krásy tohoto města a blízkého okolí. Viděli jsme nejvyšší útesy v Evropě, krásné vodopády a dozvěděli se o místních legendách. Sligo je sice malé městečko, ale nabízí spoustu zajímavých míst k vidění. Najdou se tu kavárny, galerie, parky s hřbitovy i stadion, kde se hrává místní oblíbený sport (hurling).

Veškeré výdaje jsme měli hrazené z grantu: ubytování, stravování, kartu na MHD i letenky, takže jsme neměli vůbec žádnou finanční starost. Dokonce jsme dostali slušné kapesné, které nám bylo k dispozici pro další výdaje s pobytem, jako pití, občerstvení apod.

Před odjezdem na stáž jsme se jazykově připravovali v podobě anglických lekcí po vyučování. Procvičili jsme si slovní zásobu z prostředí zdravotnických zařízení a natrénovali si termíny z oblasti cestování. Kurzy mne moc bavily a rozhodně to nebyla ztráta času.



Stáž se nám vydařila ve všech ohledech. Neměli jsme žádné komplikace a agentura, která v Irsku stáž pomáhala zařídit, nám dávala najevo, že jsou zde pro nás a že není problém cokoli řešit. Tento přístup byl velmi srdečný a díky tomu jsem se cítila bezpečně.

Za svůj největší úspěch, získaný z účasti na stáži, považuji ztrátu obav a nervozity z mluvení v angličtině před rodilými mluvčími. Bála jsem se o sílu mého přízvuku, ale všichni byli od začátku

hodní a angličtinu mi naopak chválili. To pro mne hodně znamenalo.

Na konec článku mám krásný příklad toho, jak jsou Irové dobrotiví. Se spolubydlícími jsme jeli den před odletem na pláž. Při cestě zpět jsme čekali na zastávce z města na autobus domů. Den předtím mi spolupracovníci vyprávěli o právě se konajícím se festivalu, který bychom prý měli navštívit. Řekli jsme si však, že nepůjdeme, protože vstup stál 30€ a bylo to den před odletem. Když jsme však po pláži čekali na zastávce, přišel za námi pán a ptal se, jestli již máme koupené lístky na festival. Řekli jsme, že ne a že asi ani nepůjdeme. Pán z kapsy vytáhl 3 lístky a zeptal se, jestli je chceme. A tak jsme dostali lístky zdarma na festival, který byl opravdu moc hezký a alespoň jsme se tam na chvíli podívali. Krásný moment, na který nikdy nezapomenu.

